

בארנו פסוקים אלו - רעך ורע
 אביך אל תעזב, וכתוב (משלי כה)
 הקר רגלך מבית רעך?
 אלא, הרי בארונה החברים, פסוק
 זה (בעולות ושלמים, וזה בחטאות ואשמות,
 וכתוב וכו') נכתב בעולות. עכשו, רעך
 ורע אביך אל תעזב, לעבר אותו
 ולהדבק בו ולעשות מצוותיו. אל
 תעזב, ודאי. וזה שנאמר הקר רגלך
 מבית רעך. פלומר, הוקר יצרך
 שלא ירתח פנגדך ולא ישלט בך,
 ולא תעשה הרהור אחר. מבית
 רעך, מי זה בית רעך? זו הנשמה
 הקדושה שהכניס בך רעך ונתן
 אותה בתוכך.

ועל זה עבודת הקדוש ברוך הוא
 - לאהב אותו בכל, כמו שפתוב
 (דברים ו) ואהבת את ה' אלהיך. זה
 אלי ואננהו - שכל ישראל ראו על
 הים מה שלא ראה יחזקאל הנביא,
 ואפלו אותם העברים שבמעי אדם
 היו רואים ומשפחים את הקדוש
 ברוך הוא, וכלם היו אומרים זה
 אלי ואננהו אלהי אבי וארממנהו,
 כמו שנאמר אלהי אברהם.

אמר רבי יוסי, אם כך, למה
 וארממנהו, שהרי אלהי אברהם
 הוא למעלה? אמר לו, אפלו כך
 צריך, והכל דבר אחד, וארממנהו
 בכל, להכליל מי שיודע ליחד את
 השם הקדוש הגדול, שהרי זוהי
 עבודה עליונה של הקדוש ברוך
 הוא.

רבי יהודה היה יושב לפני רבי
 שמעון, והוא קורא, פתוב (ישעיה נב)
 קול צפיק נשאו קול יחדו ורגנו.
 קול צפיק, מי הם צפיק? אלא אלה
 הם שמצפים מתי ירחם הקדוש
 ברוך הוא לבנות את ביתו. נשאו
 קול? ישאו קול הנה צריך להיות!

אינון צופיק. אלא אליו אינון דמצפאן, אימתי ירחם קדשא בריך הוא,
 למבני ביתיה. נשאו קול, ישאו קול מיבעי ליה, מאי נשאו קול. אלא,

ליה, ועביד פולחנא ברחימותא, קארי ליה
 לקודשא בריך הוא רחימא. אי הכי, במאי
 אוקימנא הני קראי, רעך ורע אביך אל
 תעזב. וכתוב (משלי כה) הוקר רגלך מבית רעך.
 אלא הא אוקמוה חבריאי, האי קרא (ס"א בעולות
 ושלמים והאי בחטאות ואשמות וכתוב וכו') בעולות
 כתיב. השתא, רעך ורע אביך אל תעזב,
 למפלח ליה, ולא תדבקא ביה, ולמעבד
 פקודוי. אל תעזב ודאי. והא דאתמר הוקר
 רגלך מבית רעך. פלומר הוקר יצרך, דלא
 ירתח לקבלך, ולא ישלוט בך, ולא תעביד
 הרהורא אחרא. מבית רעך, מאן בית רעך.
 דא נשמתא קדישא, דאעיל בה רעך ויהבה
 בגוך.

ועל דא פולחנא דקודשא בריך הוא, לרחמא
 ליה בכלא, כמה דכתיב, (דברים ו) ואהבת את
 יי' אלהיך. זה אלי ואננהו, דכל ישראל חמו
 על ימא, מה דלא חמא יחזקאל נביאה,
 ואפילו אינון עוברי דבמעי אמהון, הוו
 חמאן ומשבחין לקודשא בריך הוא, וכלהו
 הוו אמרין זה אלי ואננהו אלהי אבי
 וארממנהו, כמה דאת אמר אלהי אברהם.
 אמר רבי יוסי, אי הכי אמאי וארממנהו,
 דהא אלהי אברהם לעילא הוא. אמר
 ליה, אפילו הכי אצטריך, וכלא חד מלה,
 וארממנהו בכלא, לאכללא, מאן דינדע
 ליחדא שמא קדישא רבא, דהא הוא פלחנא
 עלאה דקודשא בריך הוא.

רבי יהודה הוה יתיב קמיה דר' שמעון,
 והוה קארי, כתיב (ישעיה נב) קול צופיק
 נשאו קול יחדו ורגנו. קול צופיק, מאן
 אינון צופיק. אלא אליו אינון דמצפאן, אימתי ירחם קדשא בריך הוא,
 למבני ביתיה. נשאו קול, ישאו קול מיבעי ליה, מאי נשאו קול. אלא,